

Universitätsbibliothek Paderborn

**Acta Synodalia Osnabrvgensis Ecclesiæ, Ab Anno Christi
MDCXXVIII.**

Brogberen, Johannes

Coloniæ Agrippinæ, 1657

Peregrinos & ignotos sine legitimo testimonio non conjungendos. 45

urn:nbn:de:hbz:466:1-14298

Jibidini ita vident sicut equus & mulus in quibus non est intellectus, dæmonium malum dominatur. Quamobrem vehementer comprobamus illum morem, quo, Matrimonio jungendi, ante Ecclesiasticam conjunctionem jejunio se præparant, & sacram Eucharistiam sumunt.

CAP. XLII. *Matrimonium tria complecti.*

Aug. de Genesi ad litteram lib. 9. c. 7. tom. 3. **D**Ocendi itaque breviter, Matrimonium tria complecti, fidem, prolem, & Sacramentum. In fide attenditur, ne, præter vinculum conjugale, cum altera vel altero concubatur, in prole, ut amanter suscipiat, benigne nutritur, religiose educetur. in Sacramento autem, ne conjugium separetur, neve dimisus aut dimissa, etiam prolis causa, alteri conjungatur.

CAP. XLIII. *Pium votum, & in clandestine contrahentes censura.*

Ex Catech. non. Ema- risti. **O**ptandum, ut Canon Euaristi Pontificis Concilio generali renovetur, tollanturque illa clandestina matrimonia, quæ, invititi parentibus ac propinquis, Veneris potius quam Dei causa contrahuntur. Nam quanta ex his clandestinis matrimonii mala suboriantur, in aperto est. Interea vero, donec Ecclesia de hoc prospiciat, si non irrita, prohibita saltem sint; & poenæ Canonicae, hoc est, excommunicationi, contrahentes & qui his ope aut consilio adfuerint, subjaceant: quam nec tam facile, nisi Ecclesia satisfiat, tolli, admodum expedire, Nobis videtur. Quantum fieri potest, cavebit Parochus, ne liberos citra parentum autoritatem conjungat. Quod si parentes negligentes fuerint, aut, in admittendo matrimonio jam contracto, rigidiiores negatores; admonebit eos, ut liberos matura aetas elocent, neve vinculo, jam per Ecclesiam indissolubili, pertinacius oblucentur.

CAP. XLIV. *Coniunctione conjugum in facie Ecclesia peragenda.*

I Cor. XI. **C**Oniunctionem, per Sacerdotem, cum benedictione sacerdotali ac precibus, inter Missarum solemnia in templo secundum antiquos Canones & Ecclesiasticum ritum fieri, decernimus. Superbia ac fastu tumidis, qui in privatis domiciliis malunt quam in templo, ubi Ecclesia convenit ac conjungendis bene precatur, copulari, quis non inepte opposuerit illud Paulinum: Num Ecclesiam Dei contemnit? Nec Sacerdos antè quoilibet coniugio jungat, nisi edictis aut proclamationibus tribus, publice è suggesto ad populum factis,

præcedentibus, ob multas ac varias fraudes evitandas. Contra hæc haud facile, sed tantum ubi ratio admodum necessaria hoc ipsum fieri postulaverit, idque non nisi causa cognita, dispensabitur.

CAP. XLV. *Peregrinos & ignotos, sine legitimo testimonio, non conjungendos.*

Peregrini & ignoti non conjungantur, nisi legitimis testimoniosis doceant, se, ubi ante versati fuerint, nullis matrimonii vinculis adstringi, ipsisque per suum Parochum licere, per alium Parochum copulari.

CAP. XLVI. *In gradibus consanguinitatis ac affinitatis, Concilium generale observandum.*

Quod ad gradus consanguinitatis ac affinitatis attinet, qui matrimonium contra hendum ac contractum dirimunt, decretum Concilii generalis observabitur. Hic si Parochi in dinumeratione graduum addubitaverint, peritores consulent. Vbi Romanus Pontifex dispensatorio diplomate matrimonium, secus contractum, approbandum jussit, examinentur causæ diligentius, quæ dispensationem extorserunt. Quæ si comperiantur aliter, quam narratum est, se habere, non dubium est, dispensationem nullius roboris esse.

Ex Concilio generali non debet de consan. & affi.

CAP. XLVII. *Ludicra tollenda.*

LVDICRA illa, quæ in templis post coniunctionem Sacerdotalem fieri consueverunt, veluti in pulsando sponsos, atque alia ejusdem generis, penitus tollantur. Nam res feria, quam Deus ipse instituit, benedixit, inviolabilemque decrevit, agitur.

CAP. XLVIII. *De sacro Ordine dictum esse prius.*

DE sacro Ordine, & quæ salutaris gratia hoc Sacramento conferatur, quæ denique in eodem Sacramento conferendo observari oporteat; titulo primo, qui de munere Episcopali est, abunde diximus.

CAP. XLIX. *Cur adhibeatur Extrema unctio.*

RESTAT Extrema unctio, quæ (quoniam in morte extrema lucta est) adhibetur, ut vel convalescat ægrotus, si Deo ita visum, vel fide bona spe obdormiat in Domino.